

Hús-rendelet

A mezőgazdasági termékek forgalmának és felvásárlásának idén már érvényesülő új rendje szükségessé tette az állatforgalomra és állatvágásokra vonatkozó korábbi jogszabályok felülvizsgálatát. Ennek eredményeként adott ki a mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter új rendeletet.

Az új rendelet hatálya a szarvasmarha (borjú), sertés, juh, ló, őszvér, szamár, bivaly forgalmára, levágására és az ezekből származó húss- és húsélelmiszertermékek felhasználására, forgalmára terjed ki.

Alapvető szabály, hogy a felsorolt állatokat továbbeladás — kereskedelmi forgalomba hozatal — céljából csak azok az állami vállalatok vásárolhatják meg, amelyeknek alapítói leveli szerinti feladatköre erre kiterjed.

A termelőszövetkezetek — szarvasmarha és borjú kivételével — tagjaik háztáji gazdaságából származó állatokat is értékesíthetnek, szarvasmarhát és borjút pedig a felvásárló vállalat részére, értékesítés céljából ugyancsak vásárolhatnak. Magánfogyasztásra, levágás céljából sertést, juhot, szamarat bárki vásárolhat.

Termelőszövetkezet — marha és borjú kivételével — minden saját hizlalású és nevelésű állatot, és vásárolt juhot feldolgozhat, hogy üzemi konyhán, vagy vendéglátóipari üzemében felhasználja, illetve elárúsító helyén értékesítse.

Nem maradtunk le

Országos kukoricatermesztési tanácskozás Székesfehérváron

(Kiküldött tudósítónktól.)

Mostanában sok-sok vitás kérdés merült fel a hazai kukoricatermesztés helyzetével, még inkább jövőjével kapcsolatban. Sok helyütt fórumhoz jutottak a vészjóslók, s azt mondják lemaradt a magyar kukoricatermesztés, pedig eddig az ellenkezőjét tudtuk. Ezek után érthető, hogy óriási érdeklődés előzte meg az országos kukoricatermesztési tanácskozást, mely Székesfehérvárott zajlott le a Vörösmarty Színházban.

A részt vevő 700 szakember közül mintegy 200-an meghívó nélkül érkeztek, mert rendkívüli jelentőséget tulajdonítottak ennek a találkának. A tanácskozás munkájában részt vett dr. Dimény Imre mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter is. Dr. Gergely István mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszterhelyettes tájékoztatóját hallgatta meg elsőként az értekezlet, melyet *Kukoricatermesztésünk helyzete és fejlesztésének főbb feladatai* címmel tartott meg.

Csak hibrid

A búza és a rizs után a világ mezőgazdaságában a kukorica következik. Jelenleg 100 millió hektáron termesztik a kukoricát a nagyvilág mezőgazdasága, s e szám bizonyítja a rendkívüli fontosságát. Magyarországon a kukorica az összes szántóterületeknek 25 százalékát foglalja el.

Csongrád megyében még ennél is többet. Amint a miniszterhelyettes elmondotta, hazánkban az 1950-es évek elején jelentek meg az első heterózis kukoricák, viszont 1964-ben már az egész országban csak beltenyésztett hibrid kukoricákat termeltek az üzemek. E körülmény egy csapásra 15—25 százalékkal növelte a terméshozamokat.

Ma már valamennyi érési csoportban rendelkezünk egy-két államilag elismert, köztermesztésben levő kukoricahibriddel. S e fajták állják a versenyt a legmárkásabb külföldi fajtákkal is. A martonvásári 602-esből például, az ugyancsak Mv—59-es és az 502-esből 44,72, 42,91, illetve 46,44 mázsa május morzsolat átlagtermést ért el tavaly a bolyi állami gazdaságban. Hektáros mértékkel ez 75—80 mázsa átlagnak felel meg.

A bűvös átlag

Ennél jobb eredményeket eddig még nem adott közre a nemzetközi szakirodalom. Pedig ezt már számos hazai mezőgazdasági nagyüzem megközelítette. Eddig 35 mázsnál nagyobb holdankénti terméket pedig tömegesen értek el, jöllehet az országos átlag tavaly még csak 18,2 mázsa volt. S ez a szám sem lebecsülendő, hiszen a bűvös 10 mázsa feletti átlagot csak 1953-tól sikerült átlandósítanunk. A siker fele-

résben az új fajtáknak köszönhető, másrészt pedig az agrotechnika fokozatos javulásának.

A fehérvári értekezlet elvetette, mondhatnánk megelégedte azt a nézetet, hogy a 20 mázsa körüli holdankénti termésszint csak a jelenlegieknél nagyobb termékpésségű hibridekkel növelhető tovább. A tényleges igazság az, hogy jó hazai fajtáink termékpésségét el- eddig csak kis részben tudtuk kihasználni. A jövőben sokkal inkább az agrotechnikát kell javítani. Egyszeres és háromszoros keresztezésű fajtákat csak ott érdemes a termelésbe vonni, ahol a feltételek — a holdankénti 6—8 mázsa vegyesmútrágya adagok — már rendelkezésre állnak. Ha ez nincs, akkor a legújabb fajták használata egyenesen káros.

A kormány kellően gondoskodik arról, hogy ahol megvannak a feltételek, előbbre léphessenek. Tavaly már 105 ezer holdon termesztettek egyszeres és háromszoros hazai hibrideket. További 100 ezer holdon pedig hasonló jugoszláv kukoricafajtákat próbáltak ki sikerrel, de nem jobb eredményekkel. 1969-ben már annyi egyszeres és háromszoros vonalú kukorica áll majd rendelkezésre, amennyi a teljes hazai szükségleteket fedezné.

Hazai vetőmaggal

A mezőgazdasági kutatás és termelés számos reprezentáns képviselője szólalt fel, s egyetemes volt a véleményük abban, hogy az 1970-es évek elejére hazai termésből is biztosíthatjuk az ország évi abraktakarmány-szükségletét. Ez semmivel sem kisebb jelentőségű vállalkozás, mint az ország kenyérgabonaszükségleteinek biztosítása volt hazai termésből. Am ezt a feladatot — amint sokan utaltak erre — sokkal jobb feltételek között hajtjuk végre, mint a kenyérgabonaprogramot. Ugyanis búzából nem voltak hazai nemesítésű intenzív fajtáink, kukoricából pedig olyan választék áll rendelkezésre, mely világszínvonalnak nevezhető.

Csepi József

Társak

Nem férfi-kedvesség, nem is egyszerűen társadalmi figyelmesség, hogy ilyenkor, minden március elején ibolyát teszünk a lányok, asszonyok gépeire, fröasztalaira, vagy díszes üdvözlő kártyát és apró ajándékokat. Történelmi harc és történelmi szimbólum adja erre az alkalmat. Annak a törekvésnek vagy annak az eredménynek a tisztelete, hogy a társadalom mindentűt és mindenkor úgy ismerje el a nőt, mint emberi, erkölcsi rangjához illik: egyenlőnek munkában, politikában, jogban, társnak a teljes életben — az osztályharcban éppúgy, mint a magánéletben vagy az új társadalom építésében.

Könnnyű már nekünk erről beszélni, hiszen bizonyos alapvető dolgokat elkönnyvelhettünk. Asszonyaink ott ülnek társadalmi vezető testületekben, közülük sokan dolgoznak társadalmi szervezetek, üzemek, intézmények, termelőszövetkezetek élén. Nem statisztikai megfontolásból, hanem mert rátermettek, okosak, tehetségesek. Mindez „dekoráció” volna azonban mégis, ha a hétköznapiak száma ennek ellentmondának. Jó érzéssel citálhatjuk azonban ezeket a számokat is. Sokat mond lányaink, asszonyaink társadalmi helyzetéről, ha meggondoljuk, hogy Csongrád megyében a szocialista szektorban foglalkoztatottak 53 százaléka nő! A szolgáltató vállalatoknál 42 százalék, a kereskedelemben 59 százalék ugyanez az arány! A közszolgálatban dolgozókból a „gyengébb nem” 63 százalékot képvisel!

A stoppoló, befőző, magát csak háztartási munkával leköti nőtípus nálunk divatját múltá. Nemcsak, mert így határoztunk, hanem mert új életfeltételeket teremtettünk. És ezzel megszűnt a nő társadalmi, anyagi és erkölcsi kiszolgáltatottsága. Családi helyzete is merőben más lett: eltartottból önálló kereső; család mindeneséből a család egyik oszlopa. Teljes partner a családi közösségben, a munkában, a közéletben.

Vannak, akik megkérdézték: és jó ez a mi asszonyainknak? Leállítják gépüket, leszámolnak a villamosjeggyel, hazasiatnak a földéről, az iskolából — és futnak vásárolni, szaladnak a gyerekért a bölcsődébe, mosnak, vasalnak, vacsorát főznek utána... Jó ez az egyenlőség? Kényelmes férfiak szoktak ilyet kérdezni, kényelmük maradványa érdekében. Hiszen a lány- és asszonykezek tíz- meg százazei nélkül ma már el sem képzelhető termelés, ügyvitel, szolgáltatás; politizálni, közéletet csinálni sem lehetne mellőzésükkel. Másként illik hát kérdezni is. Valahogy így: te férfiember, modern értelemben társa vagy te asszonyodnak? Könnyűted otthoni dolgát? Hozzájárulsz ahhoz, hogy ne örödjön fel ereje és idege a munka és a háztartás, a családnevelés kövei között? Mert a nő társadalmi egyenlőségét nem elég deklarálni és elismerni!

Hosszú ösvénye van ennek a gondolatkörnek. Sok-sok olyan állami intézkedésre is szükség lesz még, mint az anyasági segély, vagy más hasonló kedvezmények. Amint izmosodnak anyagi lehetőségeink sorra-rendre következnek majd ezek. De megértő és segítő férfiak és család nélkül minden állami intézkedés csak fél siker lenne.

A nők nemzetközi napján, ünnepén mi ilyenfajta gondolatokkal birkózunk. Másutt a napi kenyér, az állandó munka megszerzése, vagy a pusztá élet megóvása a nő, az anya óriási terhe. Ebben az összehasonlításban már aligha indokoltak a kétkezes kérdések. Mert bár sok-sok asszonyunk a hétköznapiak valóságos hősevé nő kettős helytállásával, úgy szeretnénk, ha nem lennének ilyen értelemben sem hős sem mártír asszonyaink. A társ minősége illik és illenék rájuk igazán. Ez a szocializmus nőeszménye. A munkában, a társadalmi és a családi életben egyenjogú, abba a maga fizikai és lelki alkattal jól beilleszkedő társ.

Anyáknak, lányoknak nyújtunk át virágot, ajándékot, őket ünnepeljük. Nemcsak szavakkal és apró kedvességgel, hanem a sorsuk, életük, gondjuk iránti nagy és felelős figyelemmel.

Sz. S. I.

Repülőgépről készül a térkép

Teleobjektívvel Szőreg és Tápé felett — Lopják a földi jeleket — Mekkora Szeged belsősege?

Néklülözhetetlen munkát végeznek a geodéták. Felújítják az elavult régi térképeket, felméréseik nyomán új térképeket készítenek, s bármilyen geodéziai vonatkozású munkát elvállalnak, elvégznek. A Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalat szegedi kirendeltsége Bajától Békéscsabáig és Szőregtől Kunmadarasig végez különféle feladatokat. A kirendeltség vezetője, Csala Ferenc szívesen tájékoztat legújabb munkájukról.

Érdekes, hogy Szegedről majd száz évvel ezelőtt készült részletes felmérés, térkép. Az 1879-es nagy árvíz esztendejében felrajzolt vonalak ma már nem lehetnek megbízható eligazítók. Azóta sok minden megváltozott. Az első világháború után Szeged belsősege kiterjedt: új lakótelepek, iparnegyedek létesültek.

A geodéták nemrégiben megkezdtek a város belsőségének új feltérképezését 1:1000-es méretarányban, azaz, ami a térképen egy centiméter, az a valóságban ezer centiméter. A város első és harmadik kerületével már készen vannak, jelenleg a második kerületben dolgoznak. Kiderült, hogy Szeged városának belsősege, vagyis beépült területe a hajdani 1800 katasztrális holdról 6400 holdra növekedett, amely körülbelül 36 négyzetkilométernek felel meg. A magyar városok között Szegednek viszonylag magas a lakosság, mivel nem kifelé terjeszkedett, hanem a belső üres telkeket, foghíjakat építették be.

Ebben az esztendőben egyik legfontosabb munká-

juk Szeged külterületének, zártkertjeinek, Szőreg és Tápé község belterületének, kertjeinek és külterületeinek pontos felmérése. A város és környékének dinamikus fejlődése azonban azt követeli, hogy ne 1:4000-es méretarányú térképet, hanem 1:2000-es arányúakat készítsenek az említett területekről.

Ezért nem elegendő a hagyományos módszer, hanem újabb modernebb eljárásokat kell alkalmazniuk a felmérés során. Így kerül sor első ízben Szeged környékén fotogeometrikus eljárásra, vagyis légifényképezésre. Annak érdekében, hogy a légifényképeket nagy pontossággal rekonstruálják, a földre „foto illesztőpontokat”, jeleket helyeznek el.

Jelzésítványokat is megjelölnek, de egy-egy szelvényre, körülbelül 300—350 holdnyi területre 4—5 jelzést raknak le. Ezek a jelzések igen egyszerű dolgok: fehérre festett kátránypapír darabok. A 80x80 centiméteres területű jeleket rögzítik a földön, sőt közelében felhívó jeleket is elhelyeznek; keskeny fehér papírcsíkokat.

A Szeged, Szőreg és Tápé környéki felmérésekre már-

cus 15—16-án kerül sor. Akkor emelkedik magasba a fényképező repülőgép, hogy végigpásztazza a kijelölt szelvényeket. Egyre kéri a geodéták e területen lakó embereket: ne szedjék fel és ne távolítsák el a lerakott jelzéseket, mert ezzel félrevezetik, megnehezítik felölöségteljes munkájukat.

Előfordul olyan eset is, hogy eltűnik a jelzés. Ilyen adódott a Rókusi fátelen. Az irodaépület falán ott volt az MJ (magassági jel) feliratú, vasból készült jelző gombocskák. Az irodaházat azonban nmrégiben bővítették, megtoldták újabb szobákkal. Így aztán hiába keresték a szakemberek a magassági jelet, az bent volt a harmadik szobában.

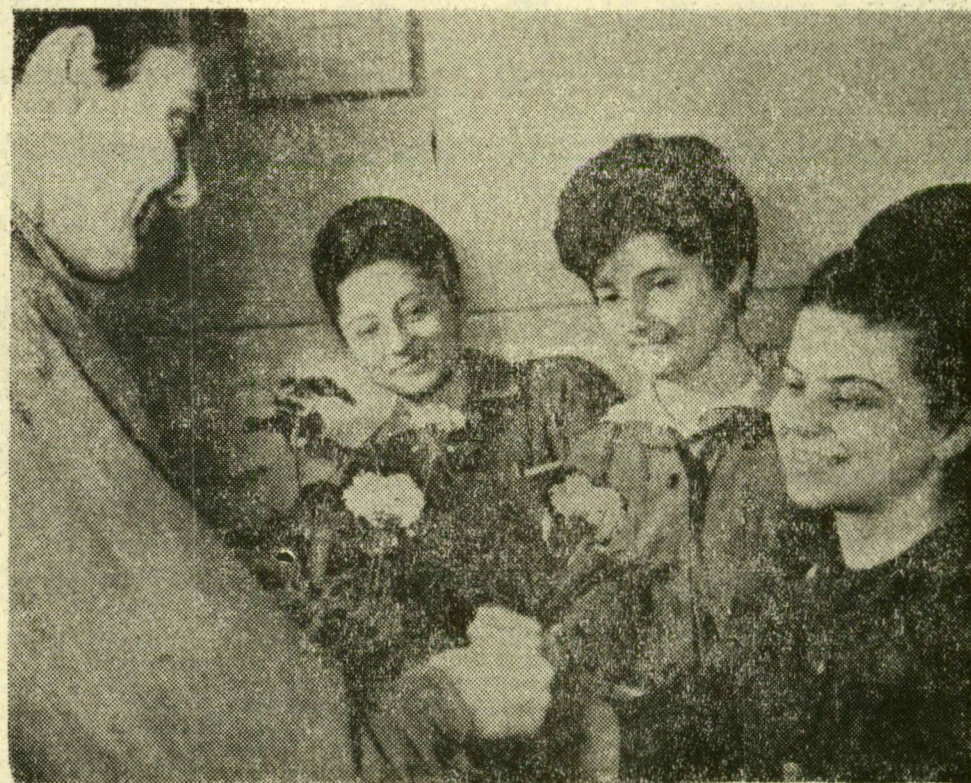
Akad persze jelzőpont más furcsa építményeken is. Így például a szegedi „Eiffel tornyokon”, a SZEAC-stadion sarkánál levő magasfeszültségű vezetékek oszlopainak tetején. Hogy miért nem elegendő maga az a vasváz? Azért, mert igen széles és terheléses. Ennél sokkal pontosabb, precízebb jelzésekre van szükség a geodétáknak.

G. I.

A mezőgazdasági bizottság ülése

Az országgyűlés mezőgazdasági bizottsága szerdán Bencsik István elnökletével ülést tartott. Az elmúlt évi munka értékelése után megvitatták az idei munkatervet. Az erről szóló előterjesztést Kovács István, a bizottság titkára ismertette. Az elfogadott munkaterv szerint az országgyűlés elé kerülő törvényjavaslatokkal kapcsolatos előkészítő munkán kívül

olyan jelentős témákkal foglalkoznak majd, mint a műszaki fejlesztés néhány fő tényezőjének hatása a mezőgazdaság fejlődésére, az új mezőgazdasági szakigazgatás tapasztalatai, a termelőszövetkezetek területi szövetségének munkájában szerzett tapasztalatok, valamint a vízgazdálkodás mezőgazdasági problémái. (MTI)

Somogyi Károlyné felvétele

A nők ünneplése

1910-ben, a szocialista nők Koppenhágában tartott második nemzetközi konferenciáján határozta el Clara Zetkin javaslatára, hogy minden esztendőben, március 8-án világszerte megrendezik a nők nemzetközi napját. Napjainkban a békéért, a női egyenjogúságért, a nők demokratikus szabadságjogaiért folytatott küzdelem jegyében folyik világszerte ez az ünnep.

Képzünk: kábelgyári nőket köszöntenek virággal az üzemben.